Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-49 d.d. 18 februari 2013
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter en mevrouw mr. F.E. Uijleman, secretaris)

Samenvatting

Autoverzekering. Een automobilist heeft de WAM-verzekeraar van Consument aansprakelijk gesteld voor de gevolgen van een aanrijding. De WAM-verzekeraar heeft de aansprakelijkheid erkend en de schade afgewikkeld. De Commissie oordeelt dat Consument niet door de erkenning in zijn belangen is geschaad en wijst de vordering af.

Consument,

tegen

Achmea Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Apeldoorn, hierna te noemen Aangeslotene.

Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende vragenformulier met bijlagen van 15 februari 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene;
- het e-mailbericht met bijlagen van Aangeslotene van 5 december 2012.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 10 december 2012 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
3.1. Consument en zijn echtgenote waren in 2011 bij Aangeslotene verzekerd voor het risico van wettelijke aansprakelijkheid.
3.2. Op donderdag 24 maart 2011, omstreeks 09:00 uur, heeft een aanrijding plaatsgevonden bij de ingang van een parkeergarage te H tussen de personenauto van

Consument en die van een automobilist die bij verzekeraar X was verzekerd tegen het risico van wettelijke aansprakelijkheid (hierna ook genoemd: de verzekerde van verzekeraar X). De echtgenote van Consument bestuurde de personenauto ten tijde van de aanrijding.

3.3. De ingang van de parkeergarage bestaat uit drie rijbanen met toegangspoortjes. De echtgenote van Consument bevond zich in de middelste rijbaan terwijl de verzekerde van verzekeraar X zich in de rijbaan rechts van haar bevond. Voorbij de toegangspoortjes bevindt zich één rijstrook die haaks op de rijbanen staat. Alle voertuigen dienen na het passeren van de toegangspoortjes rechtsaf te slaan.

3.4. Consument heeft namens zijn echtgenote op de dag van de aanrijding op de achterzijde van het aanrijdingformulier het volgende geantwoord op de vraag "Wie is naar uw mening aansprakelijk? Waarom meent u dat?":
"De tegenpartij, voertuig A is aansprakelijk. Voertuig B was reeds op de rijstrook, voertuig A kwam uitrijden na openen [slagboom]:"
De verzekerde van verzekeraar X heeft deze vraag op 25 maart 2011 beantwoord. Hij heeft op de achterzijde van het aanrijdingformulier ingevuld:
"De tegenpartij, ik stond in de rechterrijstrook van de ingangspoort van een parkeergarage. We reden beiden een stukje naar voren. Toen ik zag dat de tegenpartij van links aanstalten maakte om door te rijden stopte ik. De tegenpartij reed door en nam de bocht te kort en raakte me."

3.5. De verzekerde van verzekeraar X heeft Aangeslotene na de aanrijding voor de gevolgen van de aanrijding aansprakelijk gesteld.

3.6. Bij e-mail van 12 mei 2011 heeft Aangeslotene Consument onder meer het volgende bericht:
"In ons telefoongesprek van afgelopen dinsdag 10 mei heb ik u uitgelegd waarom u aansprakelijk bent voor de schade. In deze mail leg ik u dat opnieuw op uw verzoek voor u uit.
Uit de stukken is gebleken dat wij in deze situatie spreken over een parkeergarage waar de toegang wordt verschaft door toegangspoortjes. Uw tegenpartij reed via de rechterbaan binnen en uw partner door de middelste baan. Op het moment dat de poortjes open gingen reden beide partijen op. In deze situatie kunnen beide partijen niet hun weg vervolgen en dient er rekening met elkaar gehouden te worden. De tegenpartij komt van rechts en heeft de korte bocht en heeft hierdoor recht op vrije doorgang. (…).
Helaas kunt u uw lezing niet door middel van overtuigend bewijs aantonen en moeten wij regelen op basis van de feiten. In uw geval, dat uw tegenpartij van rechts komt. (…)."

3.7. Consument heeft vervolgens bij brief van 12 mei 2011 een klacht ingediend over de schadeafhandeling. Daarnaast heeft hij bezwaar gemaakt tegen het standpunt van Aangeslotene dat zijn echtgenote aansprakelijk is voor de door de tegenpartij geleden schade.

3.8. Bij brief van 6 juni 2011 heeft Aangeslotene Consument bericht dat de communicatie omtrent het regelen van de schade beter had gekund maar dit geen aanleiding vormt het eerder ingenomen standpunt over de aansprakelijkheid te herzien.

3.9. In artikel 13 sub e van de Algemene voorwaarden mv-950 staat het volgende:
"**Verplichtingen in geval van schade**
Artikel 13
U en/of verzekerde zijn verplicht:
a. (…)
e. zich te onthouden van erkenning of afwijzing van aansprakelijkheid of van betaling van schade in welke vorm dan ook. Alleen wij zijn hiertoe gerechtigd. Onze beslissingen zijn bindend. (…)."

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene de helft van de schade aan zijn auto vergoedt. Ter zitting is gebleken dat Consument afziet van zijn vordering tot herstel van het aantal schadevrije jaren.
4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:
Aangeslotene is tekort geschoten in haar verplichting de schade op een zorgvuldige wijze af te wikkelen. Consument stelt in de eerste plaats dat Aangeslotene zijn belangen heeft geschaad door zich op het standpunt te stellen dat zijn echtgenote voor het ontstaan van de aanrijding aansprakelijk is. Hij is van mening dat het verhalen van de schade op verzekeraar X als gevolg van dit standpunt wordt bemoeilijkt. Daarnaast stelt Consument dat het standpunt van Aangeslotene onjuist is. Ter onderbouwing voert hij aan dat uit de situatieschets op het aanrijdingformulier en de schade aan beide auto's kan worden afgeleid dat de tegenpartij zijn echtgenote voorrang had moeten verlenen en dat deze desondanks tegen zijn auto is aangereden.
4.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:
- Het standpunt dat de echtgenote van Consument voor het ontstaan van de aanrijding aansprakelijk is, is op een zorgvuldige wijze tot stand gekomen. Aangeslotene wijst erop dat er een discrepantie is tussen de verklaring van de echtgenote van Consument over de toedracht en die van de tegenpartij en dat uit de situatieschets op het aanrijdingsformulier noch uit het schadebeeld kon worden opgemaakt welke lezing de juiste was. Omdat wel vaststond dat de tegenpartij van rechts kwam en de kortste bocht had, en er geen bewijs voorhanden was op grond waarvan kon worden aangenomen dat de tegenpartij aansprakelijk was, is besloten de aansprakelijkheid te erkennen.
- Tot slot voert Aangeslotene aan dat zij op grond van 13 van de verzekeringsvoorwaarden een zelfstandig recht heeft om aansprakelijkheid te erkennen dan wel af te wijzen.

5. Beoordeling

5.1. De vraag die voorligt is of Aangeslotene tekort is geschoten in haar zorgplicht door bij de schadeafwikkeling onvoldoende rekening te houden met de belangen van Consument en zijn echtgenote.

5.2. Bij de beantwoording van deze vraag heeft als uitgangspunt te gelden dat Aangeslotene in haar hoedanigheid van aansprakelijkheidsverzekeraar na ontvangst van een schadeclaim zelfstandig een afweging moet maken of zij al dan niet gehouden is tot erkenning van aansprakelijkheid. Bij die afweging dient zij ook rekening te houden met de belangen van haar eigen verzekerde.
5.3. De Commissie is in het onderhavige geval van oordeel dat de belangen van Consument en zijn echtgenote niet door de erkenning van aansprakelijkheid zijn geschaad. Daarbij acht de Commissie ten eerste van belang dat Consument in zijn rechtsverhouding tot verzekeraar X niet aan de erkenning door Aangeslotene is gebonden. Daarnaast acht de Commissie van belang dat de erkenning voor Consument niet heeft geleid tot een premieverhoging. Tot slot stelt de Commissie vast dat erkenning van de aansprakelijkheid in het licht van de vaststaande feiten ook niet zonder meer onredelijk voorkomt.
5.4. Op grond van het voorgaande komt de Commissie tot de conclusie dat Aangeslotene bij de uiteindelijk aan haar voorbehouden afweging al dan niet aansprakelijkheid te erkennen voldoende rekening heeft gehouden met de belangen van Consument en zijn echtgenote en dat de vordering dient te worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.